

29

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 stycznia 1963 r.

w sprawie ustalania wartości czynszowej dla celów wymiaru podatku od nieruchomości oraz podatku od lokali dla budynków nie wynajętych i nie wdzierżawionych.

Na podstawie art. 8 ust. 7 i art. 17 ust. 6 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1955 r. Nr 21, poz. 136, z 1958 r. Nr 44, poz. 218 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla budynków lub ich części nie wynajętych i nie wdzierżawionych, zajmowanych przez właścicieli lub oddanych bezpłatnie do użytkowania lub używania, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 2, wartość czynszową ustala się:

- 1) dla mieszkalnej części budynku — w wysokości czynszu, jaki by na podstawie przepisów o najmie lokali opłacali w charakterze najemców osoby zajmujące lokale w tej części budynku;
- 2) dla użytkowych części budynku — w wysokości czynszu, jaki na podstawie przepisów o najmie lokali należałoby pobrać za dany lokal użytkowy w zależności od sposobu jego wykorzystania.

§ 2. 1. Dla budynków nie wynajętych i nie wydzierżawionych, zajmowanych przez zakony i kongregacje duchowne (domy generalne, prowincjonalne, zakonne, klasztory), wartość czynszową ustala się:

- 1) od części budynków, zajętej na cele mieszkalne, od powierzchni przypadającej według obowiązujących w danej miejscowości norm zaludnienia na:
  - a) osoby, których wyłącznym źródłem utrzymania są przychody podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń, osiągnęte od innych osób niż zakon lub kongregacja, do której należą,
  - b) osoby uznane za inwalidów przez organ właściwy do orzekania o trwałej niezdolności do pracy albo które osiągnęły 60 lat życia, jeżeli nie posiadają przy tym gospodarstwa rolnego ani żadnych źródeł utrzymania, podlegających podatkowi dochodowemu,
  - c) rencistów uprawnionych do zaopatrzenia lub renty z funduszy Państwa, osiągających przychody w granicach nie pozbawiających ich prawa do otrzymania rentyw wysokości czynszu, wynikającego z przepisów art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243, z 1959 r. Nr 10, poz. 59 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326);
- 2) od pozostałej części budynku, zajętej na cele mieszkalne — w wysokości wynikającej z przepisów art. 2 dekretu o najmie lokali;
- 3) od części budynku, zajętej na cele użytkowe — w wysokości czynszu, jaki na podstawie przepisów o najmie lokali należałoby pobrać w zależności od sposobu użytkowania poszczególnych pomieszczeń.

2. W budynkach zajmowanych przez osoby, o których mowa w ust. 1, za zajęte na cele mieszkalne należy również uważać pomieszczenia wspólne, używane przez zakonników, jak np. refektarze, jadalnie.

3. Dla pomieszczeń przynależnych do pomieszczeń mieszkalnych, jak kuchnie, łazienki, korytarze, ustala się wartość czynszową jak dla powierzchni mieszkalnej przy zastosowaniu stawek czynszowych z art. 4 dekretu o najmie lokali do powierzchni tych pomieszczeń, przypadającej proporcjonalnie na osoby wymienione w ust. 1 pkt 1, oraz stawki z art. 2 dekretu o najmie lokali do pozostałej powierzchni.

§ 3. 1. Zasady ustalania wartości czynszowej określone w § 1 stosuje się również w odniesieniu do:

- 1) domów jednorodzinnych, lokali w małych domach mieszkalnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych, wyłączonych spod publicznej gospodarki lokalami na podstawie ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228), zamieszkałych przez właściciela domu (lokalu); jeżeli właściciel domu (lokalu) należy do kategorii osób opłacających czynsz w dotychczasowej wysokości w rozumieniu art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali, do wartości czynszowej nie wlicza się czynszu za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej ponad obowiązujące w danej miejscowości normy zaludnienia;
- 2) budynków mieszkalnych, związanych z gospodarstwem rolnym, zajętych przez właścicieli i położonych na terenie miast i osiedli.

2. Jeżeli w budynkach, o których mowa w ust. 1, lokal jest nie zajęty, wartość czynszową dla celów podatku od nieruchomości ustala się tak, jak gdyby lokal zajęty był przez właściciela budynku.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 13 czerwca 1955 r. w sprawie ustalania wartości czynszowej dla celów wymiaru podatku od nieruchomości oraz podatku od lokali dla budynków nie wynajętych i nie wydzierżawionych (Monitor Polski Nr 60, poz. 730).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*